

Cum in proximè precedenti Cong. omniu' consentu contributa essent nonnulla, qua circa efficacia græ frequentioris, apertissima sunt, nec tñ circa modum determinationis voluntatis per eandem grām, et distinctionem auxilij efficaci, et sufficientis, satis contribisset, qua in se esset dissentio. Illiusmodi. Sicut Madrucci utriq; parti præcepit, ut proponeret ea, in quibus unaqueq; putaret esse discrepantiam, ut tandem ex responsionibus utriusq; partis dissentus dignosceretur. Idcirco nos ex libris, et scriptis, ac libris in Hispania, et Roma editis collegimus quinq; propones, in quibus Laes. Predicatoris, à nrā sent^a dissentire putamus. Ad quas cupimus, ut ipsi respondeat, an sit eas aut omnino, aut aliqua ex parte pro huius agnoscant, an contra rejiciant. Nos. n. eadem ratione ad ea respondebimus, quæ fuerint nobis, tanquam nostra proponita. atq; ita de ijs in quibus dissentimus, facilius contabit: neq; necesse erit in ipso Congreſſu tempus contumere in eligendis ex utriusq; utriusq; sent^a propositionibus, de quibus inter nos minimè convenire videatur.

Propones, quibus circa p^{am} questionem de efficacia gratia nrā sent^a continentur.

1^a Ad pietatis opera, quibus homo disponitur ad iudificationem, necessarius est aux^m. frequentior græ efficaci, per quod Deus facit ut homo convertatur, et pie operetur. Quod quidem aux^m internum est, à Deo immissum, voluntatiq; et intellectui in-
trinsecum, et donum peculiare, distinctum ab aux^o sufficienti, nec se tenet solum ex parte obiecti, sed et ex parte potentie.

2^a Efficacia cuius auxilij non consistit in qualitate, aut motione, quæ physice præ-
determinet hominis voluntatem ad consentiendum, aut quæ talis sit natura, ut in
eius entitate voluntatis dissentus coniungi non possit, sed consistit in super-
naturalibus, ac congruis Dei excitationibus, et inspirationibus, quæ ad vocat^{em}.
voluntatem revocant, quibus Deus intellectum illuminat, et voluntatem inclinans
deus, et gradualiter movet ea ratione, qua videt ei congruere, ut vocat^{em}
non respuat.

3^a Unde hæc efficacia frequentioris græ propter entitatem, et vim supernaturalem

quam à Deo accipit, necessario et requirit, ut ea Domini tribuatur in illis circumstantiis, in quibus presignavit Deus ita aptari, et congruere voluntati, ut per eam promoveatur, sit infallibiliter presbitura consensus.

A. Præter hanc grām convenientē efficacem, quæ in prædictis vitalibus Dei motibus contribuit, nulla alia nec propter indifferentiam voluntatis, nec propter subordinationem eā 2.^a ad primam, requiritur motio physica distincta grā comitante, quæ sit ultimum actus primi complementum ad utrumque sufficienter necessarium. Est tamen necess. grā comitans Dei adiuvantis et cooperantis, quæ una cum lib. arb. primam actionem eliciat ac stimulet, ut causa tamen præcipua eius determinationem efficiat.

S. Procedit autē aux. efficax ab æterno, et absolute voluntati Dei decreto, quo in actus, quibus homo convertitur in partē volentē ante prævisionē boni etus lib. arbitrii absolute futuri, non tamen ante prævisionē eius boni etus præcogniti futuri sub eā cond. si liberum arbitrium tali grā in talibus circumstantiis moveretur. quod æternū decretum Deus executioni mandat in temp. non quidem per aliquam motionem, quæ physice voluntatem prædeterminet, sed quæ talis illas inspirationes, et motiones voluntati congruas ut consentiat, et grām comitantem modo supra explicatam